

[Waldorff]

I modsætning til de ansvarlige partier, socialdemokratiet, SF og DKP, mener VS det samme ved denne lejlighed, som vi mente, sidst et tilsvarende lovforslag var til behandling. Vi vil undlade at stemme til dette forslag.

Jeg går ud fra, at hr. Ole Olsen er tilfreds med, at han nu kan komme til at stemme efter sin overbevisning, nemlig for forslaget. Det var jo et stort problem for hr. Ole Olsen i foråret, at hvis han stemte for venstres forslag, ville det betyde et alvorligt brud på de parlamentariske spilleregler, og det ville have betydet, at SF ville være blevet brugt som en brik i venstres taktiske spil mod socialdemokratiet. Det sidste problem har venstre og socialdemokratiet jo sørget for ikke bliver aktuelt, sådan med det første i hvert tilfælde. Jeg mener selvfølgelig, at det var rent pjat: forslaget er det samme nu, som det var dengang.

Når vi vil undlade at stemme til det, er det, fordi vi på den ene side faktisk synes, at det vil være rigtigt at øge støtten til ungdomsarbejdet og idrætsarbejdet; på den anden side kan vi ikke se ét eneste godt argument for, at den støtte skal gøres afhængig af, hvor meget det nu lykkes at få folk til at spekulere i drømmen om at komme let til en gevinst, finde en eller anden smutvej ud af deres aktuelle, utilfredsstillende situation.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det går jo fremad med enigheden her i folketinget. Jeg er i den situation, at jeg faktisk kan takke samtlige partier, måske lige bortset fra VS, for tilslutning til det lovforslag, vi har fremsat, og det siger jeg tak for.

Glistrup (FP):

Hr. Keld Andersen og hr. Ole Olsen fra de to såkaldte folkepartier gungrede enormt i takt med hinanden og fik da også følgeskab af hr. Svend Haugaard, der dog ikke kalder sit parti for folkeparti – så blasfemisk er han ikke – da de stillede et spørgsmål til mig ud af den kendte skuffe, om jeg fortsat tæver min svigermøder. Og så kan man jo grine vældig godt, hvad enten jeg siger det ene eller det andet.

De, der stillede spørgsmålet – og specielt hr. Keld Andersen, som jeg har belært om

det, jeg tror 3-4-5 gange i læserbreve, men han er blevet ved med at fremture med sine usandfærdige beskyldninger mod fremskridtspartiet – ved så glimrende, at fremskridtspartiet ikke har og aldrig har haft den holdning, som man påduttede os, og derfor er der ikke noget som helst grundlag for denne propaganda. Men det er jo småmuler, som man skal bruge rundt omkring på landets forsamlingshustalerstole, og det var åbenbart det, hr. Keld Andersen forvekslede det med . . . nå, nu lyser den gule lampe. Men det var et emne, som overhovedet intet har at gøre med det foreliggende lovforslag, det, de tre herrer blandede sig i her. Det har intet at gøre med det foreliggende lovforslag, der drejer sig om Dansk Tipstjenestes forhold, og det holder jeg mig til, når det er det, der er på dagsordenen. Når vi har en almindelig idrætsdebat, skal vi nok komme med vores synspunkter om de almindelige idrætsforhold, men ikke her i anden omgang, hvor vi har de korte taletider. Men det er usandt, hvad hr. Keld Andersen sagde.

Formanden:

Jeg vil gøre hr. Glistrup opmærksom på, at han havde 1½ minut tilbage af sin taletid i anden omgang.

Keld Andersen (KF):

Jeg takker for hr. Glistrups karaktergivning af min person, men jeg må bedrøve hr. Glistrup med, at den eneste dårlige egenskab, jeg ikke besidder, er, at jeg lyver.

Når nu hr. Glistrup undviger og ikke svarer på, hvad der er fremskridtspartiets holdning i denne sag, men fortæller, at han ved gentagne lejligheder har belært mig om forholdet omkring denne sag, synes jeg, det var passende, om hr. Glistrup først undersøgte sine egne lærebøger. Det kan hr. Glistrup bl.a. gøre ved at slå op i Folketingstidende for januar 1976, vistnok oven i købet den 28. januar, da vi havde en idrætsdebat her i folketinget. Da måtte hr. Glistrups parti ved sin ordfører, hr. Poulsgaard, hårdt presset af det konservative folkepartis ordfører, fra denne talerstol bekræfte, at det er fremskridtspartiets standpunkt, at hvis idrætten 100 pct. får overskuddet fra tipsmidlerne, skal den til gengæld ikke have én øre mere, og indtil det modsatte er bevist eller der er foretaget rade-